

גליון אל"ה ה'הדבר'ים

דברי תורה של המגיד מישרים החסיד שבכהונה הגה"ח ר' ארי' ליבוש הכהן וויינפעלד ז"ל

מאמר ארשת שפתים

קונטרס שנקב שמו לתפארת, מעובדות וענינים למזכרת, למען יעמדו למשמרת

דרך הצדיקים שאינם שומעים רק דיבורים הנוגעים לעבודת השי"ת

בספה"ק דגל מחנה אפרים (פ' תולדות) פירש הפסוק ותאמר רבקה הנה שמעתי אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר והקשה, דהאי לאמר מיותר, ותירוך כי יצחק אמר זה אל עשו בהסתרה, ועכ"ז שמעה רבקה, והבינה מזה שמה' הי' זה, כדי לאמר ליעקב שיקבל הברכות, וזהו ותאמר רבקה הנה שמעתי את אביך מדבר, היינו ממה ששמעתי מה שהי' מדבר ע"כ הוא לאמר, היינו שמה' היתה זאת, כדי לאמר לך שתקבל הברכות עכ"ל"ק.

ומקור דבריו הק' הם בגמ' (תענית כא.) באלפא ור' יוחנן דאזלי למסחר שמע ר"י דאמרי מלה"ש חד לחברי, נבטלינהו שמניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה, ר"י שמע ואלפא לא שמע, אר"י ש"מ לדידי קיימו לי שעתא ע"כ. ועי' פרס"י (פ' וישב פ' כ"א) שמפרש עפי"ז הפסוק וישמע ראובן, עפי"ד רש"י בפ' ונקרא מה יהי' שרוח הק' אמרה וראובן שמע ושאר אחיו לא שמעו, לכך אמר ראובן ש"מ לדידי קיימא שעתא להציל אותו, וז"ש וישמע ראובן וגו' עיי"ש.

וידוע הסיפור מהרה"ק ר"ר זושא זצלה"ה, שפע"א בהיותו עובר אורח בימי גלותו, ובאתה לפניו עגונה שבקשה את בעלה, ואמר לה הכן הוא, ותמהו עליו מאין יודע ואמר להם כי היום בבוקר, כשהי' במקוה שמע עניים מדברים זה לזה, שהלילה בא אורח חדש לבית הקדש, ואמר הר"ר זושא שמעולם אין אני שומע רק דברים הנוגעים לעבודת ה', והי' פליאה דעת ממני למה שמעתי זאת, ומה תועלת יהי' לי משמועה זו, ועכשיו כשבאתה האשה במר נפשה, אכן נודע לי הדבר, שמסתמא אותו האיש הוא בעל האישה, והשמעני זאת מן השמים, כדי שאוכל להושיע את האשה.

וכל זה נובע מדברי הגמ' הנ"ל, ופוק חזי מה בין דורות הראשונים לאחרונים, שעכשיו מבקשים ממקום אחר לשמוע איזהו חדשות, ולפעמים הם גם דברים אסורים, משא"כ דורות הראשונים אף כשהי' בין אנשים לא שמעו, רק בהנוגע לעבודת השי"ת.

(קונטרס ארשת שפתים רשימות שנת תשכ"ז - שנת תשל"ב לפ"ק אות קסא)

פרשת תולדות

שנה ב' גליון מ'

כולל בתוכו

מאמר ארשת שפתים

מאמר פניני המגיד

מאמר ארי' שואג

מאמר נביאי האמת

מאמרים ומכתבים

מאמר פניני המגיד

מאמרים ודברים יקרים, מתוך דרשותיו נאמרים, שרשם לעצמו במשך השנים

ויעתר יצחק לה' כי עקרה היא (בראשת כה)

יש לדייק לכאורה האין התפלל יצחק אבינו ע"ה, על עקרה שבדרך הטבע אי אפשר לה לילד, הא אין מזכירין מעשה ניסים, והוה כעין תפילת שו"ה, כדאיטא בגמ' ברכות, ונלפענ"ד על פי המבואר ברמ"א (א"ח סי') שכח לומר על הניסים (בחנוכה) יאמר הרחמן הוא יעשה לנו ניסים וכו' עיי"ש, והתבואות שור חולק ע"ז מהגמ' הנ"ל, דהאומר יהי רצון שתלד אשתי זכר, הרי זה תפילת שו"ה, ופריך מהא דכתיב ואחר ילדה בת, מלמד שדנה לאה דין בעצמה וכו', ומשני אין מזכירין מעשה ניסים עכ"ד.

והגאון בעל הישועות יעקב תירוצו, דדוקא על נס נסתר אין להתפלל, דאז מנכין לו מן הזכויות, אבל על נס גלוי שע"ז נגדל ותקדש שמו הגדול, רשאי להתפלל למען יכירו וידעו גדולתו ית"ש עכ"ד, ולפ"ז מיושב שפיר ויעתר יצחק לה', דהיינו בעבור שמו הגדול שיתגדל ויתקדש שמה רבה, כי עקרה היא שכל העולם ידעו שהיא עקרה, דהא כבר עברה עליה י' שנים ולא ילדה, וא"כ אם יעזור הש"ת ותלד ילדה שם שמים מתקדש ע"י, ועל זה תנן יתירותיו להתפלל ויעתר לו ה'.

ויתרוצצו הבנים בקרבה וגו' (שם כב)

וכתב רש"י ל רבותינו דרשו לשון ריצה, כשהיה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר, יעקב רץ ומפרכס לצאת וגו', וידוע שאלת החכם דריצה זו מה הוא, בשלמא עשו רצה לעבוד עבודה זרה ע"כ שפיר היה רץ ומפרכס לצאת, כשהיה עוברת על פתחי עבודה זרה, משא"כ יעקב אבינו ע"ה מה היה חסר לו, הלא למד שם תורה מפי מלאך ה' צבאות, כמאמר רז"ל א"כ למה רצה לצאת משם.

וי"ל עפ"מ ששמעתי אומרים בשם הרה"ק החסיד הגר"א צוקללה"ה מוילנא זיע"א, שפע"א נגלה אליו איהו מגיד, (כמו שהיה לו להב"י כידוע) ורצה ללמוד עמו ולגלות לו סתרי תורה, ודחאו ולא רצה, באמרו שהוא רוצה ליגע א"ע בתורה ע"כ שמעתי, ובדרך צחות י"ל שגם יעקב אבינו ע"ה, לא היה רוצה ללמוד מפי מלאך, כי הוא היה רוצה ליגע בפני עצמו, על התורה ועל העבודה, בבית מדרשו של שם ועבר.

אם כן למה זה אנכי (שם)

על פי מה שכתב במסכת קידושין, חזרו והודו על הראשונות, ופירשו דלמה עשה ה' שיברא האדם, על ידי אב ואם, ולא כמו שנברא אדם הראשון והמלאכים, והטעם לפי שיש טועים בב' רשויות, על כן עשה שילד מאב ואם, וחלק להם כבוד באומרו כבוד את אביך וגו' מפני שהם שותפין.

ולפי זה אב ואם מורה על האמונה השלימה בלי שיתוף, דאם כן הי' צריך לחלוק כבוד לשותפו בבריאה גם כן, אלא על כרחך דעל ידי חלוקת כבוד לאב ואם, נסתר טענת המינים והודו לראשונות, ואם כן ברקה לא ידעה שהן ב' עוברין, וכיון שמפרכת לצאת בבית מדרש, וגם לעבודה זרה, אם כן סברה דיש ח"ו להרהר בשתי רשויות, אם כן למה זה אנכי, למה צריך אני לכל צער הריון ולידה הלא

התכלית הוא האמונה, אבל מכיון שאני רואה כנ"ל, אם כן למה זה שילד מאב ואם.

ויעקב איש תם יושב אהלים (שם כז)

ופירש"י מי שאינו "חריף" לרמות קרוי תם, אהלים אהלי של שם ואהלו של עבר, והקושיה מפורסמת, דהא חזינן לקמן בפ' (ויצא כ"ט י"ב) שאמר כי אחי אביה הוא, ופי' אחיו אני ברמאות, נמצא דאכן היה חריף, ונלפענ"ד לתרץ דרך אפשר, דהנה כ' בס' ברית שלום, לתרץ הא דחולין (דף ס') דרמי את שני מאורות הגודלים, ע"פ גמ' (ב"מ י"ב) לא קטן קטן ממש אלא כל שסמוך על שלחן אביו, אע"פ שהוא גדול נקרא קטן, וידוע דללונה אין לה אור כלל, רק שמקבלת אורה מהשמש, א"כ לפי שהלבנה סמוכה על שלחן החמה, לכך קראה הכ' המאור הקטן, ועפ"ז

מנהג נשיקת היד של צדיקים בעת קבלת ברכה

ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני (בראשית כז כו)

יש לפרש למה צוה יצחק אבינו ע"ה, שיעקב ינשק לו מה זה ועל מה זה, וי"ל על פי מה שראיתי בשם החיד"א ז"ל (בספרו מדבר קדמות) שכתב וז"ל כתבו המקובלים שנשיקת התלמיד לרבו, מועילה שתתקיים ברכת הרב, על התלמיד לעולם עד עכ"ל.

ולכן כיון שיצחק רצה לברך אותו, ע"כ צוה לו לנשק כדי שיתקיים ברכתו, והוא רמז נפלא מאוד, וכן אנו נוהגים בכל מדינת אונגארן, לנשק ידי הצדיקים בעת קבלת ברכה מאתם, וכן המנהג אצל כ"ק רבינו (שליט"א) ז"ע, דלא ככמה אנשים שעושים שחוק והיתול ממנהג זה, כי יסודו ממקור קדוש יתלכין.

אמר הרבי רא"מ מגור זצ"ל, דמהאי טעמא קראתו רבקה אמנו את יעקב בנה הקטן, ואת עשו בנה הגדול בשביל כי יעקב סמך על שלחן אביו נקרא קטן, ועשו ציד בפיו, פי' המפורשים כי ציד בפיו של עצמו, לכן אהבו אביו ובהו סיים בהסכמתו לס' פרדס יוסף שהוא שבע רצון ממה שכ"ת עוסק בתורה וגם במסחר, ע"כ נראה מזה כי היה חושב למי שעוסק בעצמו במסחר לגדול, ונחשב לימודו יותר ממי שהוא סמוך על שלחן אחרים, והוה בחינת קטן.

וזה לא מכבר נדפס שו"ת שלמת חיים (מהגאון ר"ח זאנענפעלד ז"ל אב"ד ירושלים עיה"ק ת"ו ושם בח"ב אות פג) הקשה לו אחד דבגמ' (יבמות קו) כ' רש"י"ל שיש לך אב ואם סמוכין לך לספק צריכך, לפיכך קא מחדדין שמעתין ע"כ, ובגמ' (קידושין לא) מצינו איפכא דאיתא שם מבין ריסי עניך ניכר שבן אלמנה אתה, ופי' תוס' ר"י הזקן (הנדפס ביצדי הגמ') מבין ריסי כלומר מתנוונותי וענייניך ניכר שפסק אתה, דבן אלמנה "פסק הוא ברוב שטורח בפרנסתו" עכ"ל, ותנ' דביבמות (קו) שם ראה בקיאותו בתורה ולזה צריך לאב ואם מפרנסים, אבל שם בקידושין ראה ממנו "פקחות" ששאל שאלה שאינו צריכה לו, לכך א"ל שהוא מבין שהוא בן אלמנה שצריך "פקחות" במשא ומתן וטורח פרנסתו עכ"ל, ובהו י"ל דרך צחות, כ"ז שהיה יעקב בחי' קטן, סמוך על

שלחן אביו לא היה חריף לרמות והיה תם, משא"כ כשכבר בא לבית לבן, שוב לא היה סמוך על שלחן אביו, ונעשה גדול ופקח שטרח בעצמו על פרנסתו, ואז כבר היה חריף.

ויזרע יצחק בארץ ההוא וגו' (שם כו יב)

ע"י רש"י"ל שאומד זה למעשרות היה, ויש לומר שיצחק הקדים לעשר עוד טרם החיוב, וכעת נלפענ"ד לפ' עפ"י הגמ' (קידושין לא) אמר רב יוסף מריש הו"א מאן דהוה א"ל הלכה כר"י, דאמר סומא פטור מן המצוות, עבידנא יומא טבא לרבנן, דהא לא מיפקידנא והא עבידנא, השתא דשמעיתא להא דא"ר חנינא, גדול מצווה ועושה, יותר ממי שאינו מצווה ועושה, אדרבה מאן דאמר לי דאין הלכה כר"י, עבידנא יומא טבא לרבנן ע"כ, ולפענ"ד עפ"י הישמח משה (יתרו דף קסו) ע"ד שכ' הטעם שמצווה ועושה עדיף, משום דמגרי ביה יצה"ר, נמצא מזה דלולי היצה"ר, מצד הסברא אינו מצווה ועושה עדיף טפי, ובהו פל' (מ"ד ברכות לו) בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים היו מכניסים פירותיהן דרך טרקסמין כדי לחייבן במעשר, דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גגות, כדי לפטרן מן המעשר, ופי' דאלו ואלו כוונתן לשמים, וללמד זכות על האחרונים, דבאמת גם הם נתנו מעשר, רק עשו כדי לפטור כי היכי דלהו אינו מצווה ועושה, דהנה כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו, א"כ דהראשונים דהיו גדולים, א"כ מצווה ועושה חשוב הכניסו דרך טרקסמון, משא"כ בדורות אחרונים דיעה"ר קל יש, א"כ אינו מצווה ועושה עדיף, לכך הכניסו דרך גגות ע"כ, וא"כ לפי"ד י"ל דלא הוצרך לר' יוסף למצוא מאן דאמר דאין הלכה כר' יודא, דאף דאמרינן גדול המצווה זהו רק במי שיש לו יצה"ר, משא"כ בסומא שהיצה"ר פסק ממנו, שוב הוה כסברא החיצונה, דאינו מצווה עדיף, וא"כ שפיר יטב לו דההלכה כר' יודא דפטור ואעפ"כ עושה, א"כ חשוב מאוד, וא"כ למ"ד שיצחק נעשה סומא עוד משעת העקידה, וא"כ כבר פסק ממנו היצה"ר, ורצה להראות דבמקום שאין יצה"ר, אינו מצווה עדיף טפי, ע"כ עשה דוגמא כמו דורות האחרונים שנתן מעשר טרם זמן החיוב, עוד בהיותם בשדה טרם המדידה, וכל זה להראות שאף שאינו מצווה אעפ"כ עושה, וזהו באמת חשיבות גדולה, למי שאין לו יצה"ר, וע"כ שפיר ויברכהו ה'.

הקול קול יעקב וגו' (שם כז כב)

והנה דחה שמיעת קול מלפני חוש ההרגש, וי"ל ע"ד צחות עפ"י"ש בספרי רביה"ק זצ"ל"ה, שלא יהנו ממקורות זרים, וה"ק דאף מי ששם שמים שגור בפיו, עדיין איננה הוכחה, להיות בדוק ומנוסה שיתקיים עדי עד, ועדיין צריכין לבדוק ממי שמקבל תמיכה, אם הידים ידי עשו, שמקבל תמיכה ממקורות זרים, אז נדחה מפני הקול יעקב ששם שמים השגור בפיו, לא יהיה מתמדת עוד, וידוע מ"ש הגר"א זצלה"ה, דנכתב חסר (הקל) וכבר אמרתי הרמז דאם הידים ידי עשו שולטות, ונותנים תמיכה, אז מעצמו חסר ובוואו בהקל יעקב, ושוב לא יהיה במילואו כדבעי.

מאמר ארי' שוואג

דרשות נלהבות, לעורר הלבבות, במקהלות אלפי רבבות

דרשה לטובת המוסדות בקרית יואל
בביהמ"ד הגדול בווייליאמסבורג
ליל שב"ק יתרו שנת תשנ"ג לפ"ק

דרשה שדרשתי בביהמ"ד הגדול דקהל ייט"ל בווייליאמסבורג ליל שב"ק פ' יתרו תשנ"ג בימי אבולו של רבינו שליט"א (ע"פ בתו ע"ה) והלך למקוה אחר מנחה ודרשתי בעז"ה לטובת המוסדות פה קרית יואל יצ"ו.

הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך, ובכן איך איש פשוט כמוני, אבוא להתיצבה מול עדה הקדושה, ותחת זאת היה מן הראוי, להעמיד פה איזהו רב מפורסם או רבי ואדמו"ר, להרימו על נס לכבוד הציבור כזה, אלא הוא הדבר אשר דברנו לפי שיש חשש על ההמון שיביטו עליו, כי הדור הוא בלבשו ועל איצטלותא דרבנן דילי וכדומה, וא"כ על תוכן דבריו לא ישימו לב, ע"כ בחרו באיש פשוט כמוני, שהנני בא בעב הענן סאיזו פארענפעלט ארום מיר, מ'קען אויף מיר גארנישט זעהן, בעבור ישמע העם בדברי עמך, דע"ז ישמעו הדברים שנדבר לטובת הצעירי אלפי הילדים בת"ת.

עכשיו אנו עומדים בהכנה לקבלת התורה, ביום המחרת כי הקריאה הוא מעורר הזמן, ומצינו היאך ה' הכנתם של ישראל לקבלת התורה, ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני ויחן שם ישראל נגד ההר, ופ' רשיז"ל כאיש א' בלב אחד, ובאמת פלא קצת דבפסוק הקודמת נאמר כדוגמא לזה, והנה מצרים נוסע אחריהם, ופ' רשיז"ל בלב א', וא"כ מהו רבותייהו דישראל, ות' האבני נזר ז"ע, דיש חילוק שם במצרים נאמר קודם בלב אחד, ואח"כ כאיש אחד, דהנה או"ה בעצם המה עלמא דפירודא, והם מפוצלות משרשן, אמנם לב אחד ורצון אחד להשיג דבר מסויים עשוי לעשותן כאיש אחד, משא"כ עם בני"ה המה בעצם כאיש אחד בשורשם וחסר רק זאת שיהיה להם גם רצון אחד ולב אחד, וזהו ההכנה לקבלת התורה שנהיה כאיש אחד הלב אחד, כי א"א לקבל התורה בלתי אם המחזיקים, יחזיקו את הלומדי תורה.

והנה רבותי כולנו כאיש אחד בלב אחד, כי כולנו בני איש אחד נחנו בני רבינו הק' זצוקל"ה, ואיבע"א דהרבה מכם יש להם בקרית יואל בנים או בני בנים, או

מאמר נביאי האמת

אהבתי אתכם אמר ה' ואמרתם במה וגו' (מלאכי א ב)

על פני המצודות דא"ת במה אהב' אותנו מפא' עצמנו כלומר עם כי עשית עמנו הרבה חסד, אין זה מפאת עצמנו, כי אם מפאת אהבת האבות והאמהות עכ"ד, ונפלענ"ד עפ"ד האלשי"ך הק' הידועים בפ' רק באבותיך חשק ה' לאהבה אותם, [מפאת עצמותם] ויבחר בזרעם אחריהם בכס מכל העמים, בהעריך מעשיהם מול מעשי העמים והבן, ובזה יש לפרש הפ' כאן א"ת במה אהבתנו במה זכינו שתהיה אוהב אותנו, מפאת עצמנו, ע"ז אמר הלא אח עשיו ליעקב נאם ה' ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי, דע"י שאני מעריך אלו מול אלו, ע"ז אני שונא את עשיו ואוהב את יעקב, נמצא דאהבתנו שפיר בשביל עצמינו, לא רק בזכות אבותינו ואעפ"כ חלק אהבתנו מאהבת האבות, כי אהבתם הוא מפאת עצמם ממש, משא"כ אהבתנו אע"פ שהוא ג"כ מצד עצמנו, אמנם זהו רק אחר הערכה נגד מעשי האומות כדברי האלשי"ך הנ"ל.

תורת אמת היתה כפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון (שם ב ו)

בגמ' (ברכות ו) כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים, ויובן עפ"מ"ש באלשי"ך הק', (משלי ג' פסוק ג' - ד') וזל"ק בא"ד דטבע כל דבר לרוץ אל מה שיתייחס אל מקורו, כן כצאת דברי הדורש מן השפה ולחוץ, לא יעצרו כחל הנכנס עד לב שומעיהם, אך בצאת מקירות לב הדורש מהלב יצאו, ואל הלבבות ילכו, וינעמו ויערבו למו ובזה פ' שם קשרם על גרגרותיך לקרוא גרון ולהשמיע ברבים, אך שמהלב יצאו וזהו כתבם על לוח לבך, שיהיו עיני שכלך אל לבך לקרוא ולדרוש מתוכו כקורא מה שכתוב בלוח כן יוחקו בלב ומתייחס כקורא בו, ובזה ימצא חן ושכל טוב, כי אז יישר ויכשר בעיני אלקים ואדם, כי יהיו לחן ולשכל טוב בעיני אלקים ואדם כצאת הדברים מלבך עכ"ד.

כי שפתי כהן ישמרו דעת וגו' (שם ז)

וידוע דרשת רבותינו ז"ל, אם הרב דומה למלאך ה' צבאות תורה יבקשו מפיו, ואם לאו אל יבקשו, ונלפענ"ד דלפעמים אנו רואין דהתלמיד חכם משמיע דבריו, ומבקש ללמד לאחרים, ונראה ח"ו כרמות רוחא, דמי ביקש זאת מידך, שתהיה מחזר אתה אחר בני אדם די לך באם יבקשו פניך, אמנם האמת לא כן הוא, דהלא אמרו"ל ומתלמידי יותר מכולם, נמצא דהת"ח הרוצה לעלות במסילה, צריך לבקש שילמוד עם אחרים, כי זה מרחיב לו גם ידיעתו, וכן מצינו (משלי ה') שאמר שלמה המלך ע"ה, שמה מים מבורך ונוזלים מתוך בארץ שראיתי מפ' דהנה הבור הוא מי גשמים המכונסים, וכ"כ הת"ח בתחלתו יש לו דברי תורה המכונס אצלו כמו מי גשמים בבור, וכשמעמיק בה ומוצא טעם, מחדש בה לפעמים, וכבר נדמה לו לבאר מים חיים, אך דרך הבאר אם שואבים ממנו אז נובעות מחדש, ואם לאו לא, וכן הוא בדברי תורה אם מן הבאר ההוא יסקה את העדרים, עדרי צאן קדשים, ויפצו מעינתך חוצה וגו', אז תהא נובעת מחדש, וז"ש כי מן הראוי שפתי כהן ישמרו דעת לעצמן, עד אשר תורה יבקשו מפיהם, ורק אז יאמרו אבל זהו רק באם הרב דומה למלאך ה' צבאות שהוא עומד, ואז א"צ רק אם תורה יבקשו בבקשה, אבל אם אינו דומה דהיינו שהוא בבחי' הולך, וצריך לעשות מעלה מעלה אז אל ימתין עד שיבקשו ממנו, רק כרועה עלות יקבץ נדחי צאן קדשים, וישמיעם את דבר ה', ויהיה לתועלת שניהם, כי יהיה עליו לשניהם והבן.

המשך בעמוד ד'

מאמרים ומכתבים

מכתבים מפרי עט"ו נכתבים, לחבריו וידידיו נאמנים, בתורה ויר"ש מלא חפנים

מכתב שלומים שכתב לאחיו בשנת תשכ"ז לפ"ק

בס"ד יום עש"ק לס' ואתה פה עמוד עמדי ואדברה אליך שנתשכ"ז לפ"ק

יהי שלום בחיליך, שלום בארמנותיך, למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך, ה"ה אהובי אחי היקר מפנינים, כמר ישראל זאב הכהן נ"י ויפיע נצח.

אחדשה"ט הנני בא אליך בקול המבשר ואומר, שב"ה החוה"ש אתי, וכן אני מקוה ומצפה לשמוע ממך ומכל ישראל, והנה ע"נ הגיעני מכתבך הנעים, ומה מאוד גדלה שמחתי בכפלים, בראותי שדבריך הם משולבים פי שנים, דהיינו בדברי אהבה וידידות, וגם לרבות בדברי תורה החמודות, ולפלא שלא כתבתי ד"ת רק מעט מזעיר, ומפני החשש שלא הייתי מבין, היה לך לכתוב די באר, ובפרט שגם אני למדתי בנעורי פרק זה הדק היטב, ע"כ לא היה לך לדאוג ולעת הדחק אעיין יותר בסוגיא דשם, ואם זכרוני היו חוזרין וניעור, את הייתי שמח כמוצא שלל רב, ע"כ תדע שמעתה לא תחוש על זה.

נא לתכתוב עלי משופרי דשפריא דחידושא המגיד שיעור שלך, ואז ישמח לבי גם אני, והנה כשאני לעצמי לא באתי אליך כמנהג ישראל תורה, והנה אמת שהדבר הזה נכון מאוד, אבל ידוע תדע שמכתבך לא הגיעני עד היום, בפניא מעלי דיומא דשבתא, וכדי להראותך שדבריך יקרים עלי, השבתי לך תיכף, וע"כ לא היה בכדי שיעשה איזהו ד"ת כמנהג, ואקוה שתיכף אחר שירחיב ה', מקצת גבולי זמני, אז אשיב לך כדבעי למהוי.

בשבוע הבעל"ט אני הולך ונסוע לניו יארק, ואשב שם עד מלאת ימי הצבעים, שבאים לצבוע את ביתינו, בשעה טובה ומצלחת, ואני צריך לשמרם מאוד, כיון שהם נזהרים שלא לילך ד' אמות בלי נטילת ידים, (דהיינו לעשות איזהו גניבה) ואקוה לה' הטוב והמטיב, שלא יהיה לנו אח"כ שום עגמת נפש מכל זה, כמו שהיה לכמה אנשים שהטעו אותם במלאכתם, ועשו ברמי' כידוע לך מסתמא.

וכעת אסיים, בברכת שלום וחיים, בשעה שאין הלב לר יוצא בקולמוסו, אחיך הנאמן,

ארי לייביש הכהן

היושב תחת צלא דמהימנותא דכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מכתב תודה וידידות שכתב בשנת תש"ל לפ"ק

בעזהש"ת היום יום ד' לפ' אחרי שנתש"ל לפ"ק ברוקלין יצ"ו

שוכט"ס לכ' אוהבי, ידידי נעורי המפוי' לתהלה כ"ש מו"ה חיים אליהו קערענקרויט שליט"א.

אחדשה"ט באה"ר כראוי!.

הנני בזה להודיעך שקבלתי מכתבך היפה, אף נעים אשר בה הוכחת לי, את ברכותיך הנאמנות הנאמרים בתם לבבך, ובנקיון כפים פרושות כלפי שמים, וכ"כ תעלוזנה שפתי רנה, בברכות והודאות לשמך על אשר הדרת פני במנה היפה, לדורן דרשה ה"ה ספרי שו"ת נודע ביהודה ג' חלקים, ע"י אחיך הב' יעקב נ"י.

ידוע תדע שהיה לי לשמחת הלב, כי גם במחשבתי עלה בתחילה לקנותם, כי היה נחום לי כ"פ בעת הצורך ע"כ דבר בעתו מה טוב, ואמינא יישר כחך!! ויתר מזה לא אאריך עוד כי הזמן קצר לי עכשיו בטיידות הרבה שעמוסים עלי, והעיקר שנזכה לשמוח תמיד בשמועות טובות ובבשורות טובות, עדי נזכה לביאת משיח צדקנו בב"א.

הכ"ד

נאום ארי לייביש הכהן וויינפעלד

המשך מאמר ארי' שואג בעמוד ב'

עכשיו בדור היתום הזה שנתמעטו הלבבות ונחלשו הכוחות, ואעפ"כ יש מעין אותם התפקידים למנהיג אמת, גם בדורינו ועכ"ז מוסיף על הראשונים, בדאגות עצומות של כסף מנ"ל, להחזיק המוסדות וכמעט כל המוסדות של סאטמאר, בכל מקום שהם מבקשים עזר וסעד שיוכלו להמשיך.

ועכשיו שתקראנה לרבינו שליט"א כאלה והיה ביום השני לאבלותו, ובאו הנהלת קרית יואל לנחמו, אמר להם וואס כ'קען נאר טוהן פאר די מוסדות וויל איך טוהן, בכלות השבעה וועט זיין א סיום משניות קומט דארט אהין, און מ'וועט מאכען א דינער, וזה ממש כמ"ש בפרשתינו וירד משה מן ההר אל העם ופי' רש"י ז"ל שלא היה פונה אל עסקיו אלא מן ההר אל העם, ולכאורה קשה איזהו עסקים היה לו למשה רבינו ע"ה, ולענייננו יובן שהיה לו אבל יחיד, ואעפ"כ דחה צער שלו, ודואג בעבור הציבור.

וא"כ כיון שהוא דואג בשביל הציבור, ונושא עולינו למה לא ניקל עליו משאו, בעת צרה כזאת, ולבוא בהמון אל הדינער וסיום משניות בשבוע זו, שיהיה יקרי דשכבא בתו של רבינו שליט"א, שנעשה לה ציון "לנפש חיה", וכ"כ יהי יקרי דחיי, כבוד גדול לרבינו שליט"א, ובצל לחיים טובים וארוכים.

והנה מורי ורבותי! מעת שנגדע מצב הפרנסה, והישיבה לא יכלה עוד לשלם בעד בוחנים ומנסים, זכיתי להתמנות ע"י כ"ק רבינו שליט"א, להיות בוחן ובודק בחורי חמד של ישיבה קטנה "בעצי חיים", וב"ה פקודתו שמרה רוחי, וזה שלש שנים שאני עומד ומחזיק בה בכל תוקף ועוז, ותאמינו לי שיש לנו ב"ה גברי דכבר איתמחי, ובקיאין במלאכתן מלאכת הקודש, דמצויין בה ולומדין הדק היטב, אמנם יש הרבה שבועות כשאין מספיקים לשלם שכרם משלם, אז ניכר בסוף השבוע, כי לא יכלו לירד בעומקה של דברים, ולהראות פנים לתלמידים, כי דעתם מטורפת עליהם, בהלוואת ובחובות וכו'.

כה תאמר לבית יעקב אלו הנשים, ותגיד לבני ישראל אלו האנשים, לנשים יאמר בלשון רכה, ולאנשים דברים הקשים כגידיים, ולבסוף סיים אלה הדברים וגו' ופירש"י לא פחותו ולא יותר, וק' דאיך אפשר דהנה משה רבינו ע"ה אמר להם ואתם תהיו לי ממלכת כהנים "וגוי קודש", ואי' בגמ' (חולין ז.) ישראל קדושים הם יש מי שיש לו וכו', ועי' בתוס' נמצא ע"י נתנית צדקה נקראו קדושים, נמצא דלא לו שיש להם ואינם רוצים מפני שחושבים שהבחירה תלויה בידם, והם הנותנים והמשפיעים בח' אנשים להם היה דברים הקשים כגידין, משא"כ לאלו שאין להם ורוצים, מפני מה רוצים מפני שידועים שע"י"ז מקבלים השפעה וע"כ הם בח' נשים המקבלים ולהם היה אמירה רכה, והי רצון שנזכה במהרה לביאת משיח במהרה בימינו ומלכינו בראשינו אמן.